

РЕШЕНИЕ

№ 6608

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 26.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1391** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано по жалба на М. Л. П. с [ЕГН], от [населено място], чрез адв.Ч. П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) №22-4332-00597/16.11.2022 г. по чл.171, т.2, б.В от ЗДвП – временно спиране от движение на моторно превозно средство до сключване на застраховка „Гражданска отговорност“ (ЗГО), издадена от полицейски инспектор при ПП СДВР.

В жалбата се посочва, че процесната заповед е незаконосъобразна, необоснована, неоснователна и издадена в пълно противоречие с материалните норми на закона и съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че към момента на издаване на ЗПАМ е била на лице сключена ЗГО, като прилага копие на същата към жалбата.

В съдебно заседание, жалбоподателят – редовно призован, несе явява и не се представлява. С писмена молба от 21.09.2023 г. процесуалният представител адв.П. поддържа жалбата на посочените в нея основания. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не застъпва позиция по основателността на жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №22-4332-00597/16.11.2022 г. на И. В. Й.-полицейски инспектор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР спрямо жалбоподателката била приложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2, б.В от ЗДвП-временно спиране от движение на МПС, до представяне на сключена валидна застраховка гражданска отговорност. В заповедта е посочено, че на 15.11.2022 г. против М. Л. П. е съставен АУАН серия ГА№ 712609, затова, че управлява в [населено място] по [улица]лек автомобил „М. А 170“ с ДК [рег.номер на МПС] , без застраховка гражданска отговорност на автомобилистите.

Заповедта е връчена на 16.01.2023 г. на жалбоподателката. Жалбата до съда е постъпила на дата 30.01.2023 г. /стр.4/,поради което е и допустима.

От правна страна, съдът приема следното:

Жалбата до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в [АПК](#) преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – И. В. Й.-полицейски инспектор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по [ЗДвП](#) съгласно приложената Заповед №513 з-1618 от 26.02.2018 г. на Директор на СДВР, оправомощен да определя подобни лица въз основа на Заповед №812з-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи. Ето защо и неоснователно е твърдението на жалбоподателката на нищожност на заповедта за налагане на ПАМ.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171, т.2, б.В от ЗДвП.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#). Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият не стори това. От приетите писмени доказателства по преписката се установява следната фактическа обстановка - на 15.11.2022 г. против М. Л. П. е съставен АУАН серия ГА№ 712609, затова, че около 15:40 часа на същата дата управлява в [населено място] по [улица]лек автомобил „М. А 170“ с ДК [рег.номер на МПС] , без застраховка гражданска отговорност на автомобилистите. В тази насока е и представеното от

жалбоподателката писмено доказателство - а именно, че в 16:17 часа на същия ден е сключила задължителната застраховка гражданска отговорност със ЗК „ Булстрад“ АД за притежавания от нея лек автомобил „М. А 170“ с ДК [рег.номер на МПС] .

Съгласно чл.171 т.2 б.в от ЗДвП За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки-временно спиране от движение на МПС - до предоставяне на сключена валидна застраховка. От събраните в рамките на производството писмени доказателства по безспорен начин се установи, че към момента на установяване на нарушението - на дата 15.11.2022 г. в 15:40 часа, М. П. е управлявала личното си моторно превозно средство, без да има валидна задължителна застраховка гражданска отговорност за 2022 г. Т.е налице са всички изискуеми от закона предпоставки за издаването на заповедта за ПАМ. В тази насока следва да се коментира и представената с жалбата копие на застрахователна полица гражданска отговорност № BG/03/122003357274, сключена на дата 15.11.2022 г. в 16:17 часа. Новата полица е била представена, за да има възможност жалбоподателката да си получи обратно СУМПС по другата ПАМ , която ѝ е наложена със заповед № 4498/15.11.2022 г. и тя конклюдентно изключва възражението ѝ, че към момента на нарушението – 15:40 часа на 15.11.2022 г. е имала валидно сключена застраховка.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, приема, че същият не е нищожен, както и са спазени изискванията за неговата законосъобразност по [чл. 146 от АПК](#). Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона.

С оглед на всичко изложено по – горе, оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е неоснователно и следва да се отхвърли.

При този изход на делото, направените от страна на жалбоподателя разноски остават за негова сметка и искането за тяхното присъждане не следва да бъде удовлетворено.

От ответника не са претендирани разноски и такива не следва да му се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, Административен съд София – град, III отделение, 57-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на М. Л. П. с [ЕГН], от [населено място], чрез адв.Ч. П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) №22-4332-00597/16.11.2022 г. по чл.171, т.2, б.В от ЗДвП – временно спиране от движение на моторно превозно средство до сключване на застраховка „Гражданска отговорност“ (ЗГО), издадена от полицейски инспектор при ПП СДВР.

Решението не подлежи на обжалване.

Същото да се съобщи на страните с изпращане на препис по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: